

DANE RUDHYAR: RYBY

Na poslední stupeň se Slunce na své pouti zvěrokruhem dostává v Rybách, a síla Dne, neustále rostoucí, se chystá vyvážit a překonat ubývající sílu Noci. Semeno – Kristus, které se probudilo za zimního slunovratu ve skrytých hlubinách světa, zcela ovládaného sociálním chováním a konceptem Státu, je už rozvinuto natolik, že musí být uznáno společností – společností, která se hrouť pod vahou svých struktur. Na kdysi mocné Impérium ze všech stran dorážejí vlny destruktivní energie, přívaly barbarských nájezdů. Do vládnoucích tříd se prodírá nová krev a zcela je transformuje. Pyšní „izolacionisté“ jsou smeteni, odmítnou-li se přizpůsobit jaru, které zvedá hřebínek; tak, jako zimní ledy, odsouzené k smrti rozpuštěním rovnodennostními bouřemi, zuřícími během období Ryb.

Ryby, to je čas bouří, a všeobecné dezintegrace. Rybí poryvy osudu však umí donutit lidi, kteří mají vizi a kuráž, objevit „nový svět“, stejně jako zničit nebo utopit ty, kdo tvrdohlavě vzdorují změně. Ryby jsou obdobím ostré a násilné repolarizace. Obdobím katarze a očištění. Tradice učinila z měsíce před jarní rovnodenností období půstu a pokání. Počínaje Popeleční středou se stoupenec Nového Života musí naučit ochotně ztotožnit se zánikem všech etablovaných struktur. Musí být ochoten přijmout fázi kukly v zájmu budoucího motýla. Ryby, to je mýtická Potopa, doba univerzálního rozpuštění. Člověk musí přijmout strukturální rozpuštění pod vládou záludného Neptuna, vládce Ryb. Musí se držet hesla „žádná stabilita“, nebo „žádná dávná velikost“. „Žádná jistota“ je jeho jedinou možnou jistotou. Musí se naučit jednat v souladu s rostoucí silou Dne, a nedat se strhnout řídicími se strukturami síly Noci.

V protilehlém znamení, v Panně, je jedinec poté, co hrdě ve Lvu uvolnil energie své osobnosti, konfrontován s následky téhož. Musí se starat o potomstvo. O svou tvůrčí práci, její případné pády a nedostatky. O své zdraví, možná narušené vášnivými výstřelky. O svůj majetek, možná promrhaný ve zbytečných spekulacích. V Panně se jedinec střetává s nutností jak repolarizovat svůj emocionální přístup, tak zlepšit svou techniku chování. Jeho potřebou je tudíž sebekritika, studium, hygiena a „bytí žákem“ určitého „Mistra techniky“. Tím, že je uspokojuje,

získává nový náhled na lidské vztahy. Učí se sloužit, být trpělivý, naslouchat, meditovat a kritizovat nejzákladnější impulzy své osobnosti. Pokud se neučí s ochotou, může se stát, že ho nemoc nebo podřízenost donutí se otevřít pravému životu lidského vztahu a stát se – ve Vahách – „společenskou“ bytostí.

V Rybách nacházíme poryvy osudu otočené o 180 stupňů. Zde je to „společenský“ člověk, který se musí naučit vzdát se své příjemné, nebo i tragické závislosti na struktuře společnosti. Musí se naučit stát sám a spoléhat se pouze na svůj vlastní vnitřní Hlas. Musí být ochoten „uzavřít účty“ a čelit neznámu s prostou vírou: znovu vstoupit do útrob přírody, nechat za sebou krásy a zázraky vodnářského civilizovaného života a dodat sám sobě sil k životu v divočině v určité větší říši, a k dlouhým výpravám do nového světa. Musí se učit zbavovat se i vzdávat svých pevných ideálů a toho, co vlastní. Musí se také učit, jako mystikové, pronikat úžasnou sférou „slávy Boží“ a hledat, neohroženě, v temnotách lidského vědomí „Boží moc“, ten skrytý stav, kde je klid a nic, kde však vše, co má formu a jméno, emanuje v tichu nejvyššího Tajemství.

V Panně se hrdá osobnost učí být učedníkem a sloužit mistrovi. V Rybách si však společenský člověk, který při plnění svých každodenních úkolů spoléhá na mašinerie a formule, nahromaděné za staletí kultury, uvědomí, že ho jeho vazba na společenský pokrok a intelektuální učení nezachrání. Služba společenskému ideálu neznamena tvář v tvář krizi na život a na smrt zhola nic. Služba Bohu, služba tomu, co nerozbije žádná revoluce, co však je přesto příčinou a *raison d'être* všech revolucí – to je pravá povinnost Ryb.

Transcendence, přemáhání, pronikání iluzemi a falešnou jistotou, přerušení společenských vazeb, nástup na cestu za velkým dobrodružstvím s vnitřní vírou a v nahé prostotě bytí: všemu tomu je třeba se naučit v Rybách. Člověk tu je tvář v tvář sám sobě, a tomu Většímu svému Já, kterému říká Bůh. Může tu konfrontaci odmítnout. Lpět na omezujících a dekadentních městech. Zamíchat se mezi běžence a kvílet navěky před Zdmi Nářků, které postavila umírající náboženství a vypasení společenští „Spasitelé“. Ale pak bude zaorán, jako hnůj pro jarní setbu.

Zřící se a transcendovat vyžaduje určitý mentální kriticismus. Mysl je ve znameních před rovnodennostmi (Panna a Ryby) neúnavným kritikem, odsekávajícím krystalizace nebo falešné představy z minulosti a dbajícím na očistění scény pro příchod nového způsobu života a vědomí. Rozum, říkající, co má být zapomenuto, prokletěno, regenerováno nebo transcendováno. V Rybách je nutno se zbavit společenských klamů, přehnaného idealismu, potrhých nápadů, revolučních fetišů, vědeckého materialismu, civilizovaných monstrozit, které se vyrojily během fáze Vodnáře. Člověk tu ze sebe shazuje společenské svršky a stojí nahý před Bohem v sobě – to jest, před Christem, břemenem svého budoucího Osudu. Je třeba odložit více než jen společenské svršky: to proto, že se tyto společenské faktory teď, když síly Noci ubývá, stávají

nejen negativními, ale i *subjektivními*. Společenské se stává psychickým. Sociální sny se proměňují v psychická fantazmata: sociální frustrace v podvědomé komplexy.

Ryby, ve svém negativním či subjektivním aspektu, představují oblast podvědomí (Freud) nebo osobního nevědomí (Jung). Toto osobní nevědomí je konečným produktem neúspěchů jedince úspěšně se adaptovat na okolí – od rodiny k organizované společnosti, od Raka ke Kozorohu. Obsah osobního nevědomí je negativní, protože je plodem subjektivního defetismu, který vede k sebelítosti a živí nejrůznější strachy, utvářející *invertovanou psychickou energii*. Komplexy, to jsou krystalizované strachy. Energie je v nich „zauzlovaná“ a neproudí. Mocná substance psyché se jimi stává destruktivní, nebo přinejmenším rušivou. Komplex někdy bývá jako konvexně či konkávně prohnuté zrcadlo, které dělá z obrazů života patvary - psychický astigmatismus. Jindy se stává mstivým a rakovino tvorným: růst, který požírá psychomentální substanci vědomí a jehož výsledkem je schizofrenie a různé druhy mánií.

V Rybách je třeba komplexům čelit. Konfrontace by měla nastat pochopením, řízenou introspekci (psychologickou analýzou pod vedením zkušeného analytika), technikami, které vytvořili východní *guruové*. Ve velké většině případů to však žádá nejen individuální úsilí, ale též kolektivní nápor, podobný tomu, jaký bývá při vlně náboženského zápalu. Je to nutné, protože struktury, s nimiž se utkáváme, nejsou jen produktem neúspěchu jedince, ale dokonce ještě více výsledkem pomýlených a zakrnělých tradic rodinných, náboženských a společenských, které na dítě a na spontánní, přirozený tok jeho energií od narození nakládají sbírku kolikrát až směšných – některých, pravda, nevyhnutelných a ve svém celku konstruktivních – překážek.

Proto se říká, že „hříchy otců“ sahají až do sedmého pokolení. Na naše moderní neurózy bylo zřejmě zaděláno na prahu viktoriánské éry, která ovšem pouze odhalila tlaky a falešné představy vnucované naší evropsko-křesťanské humanitě po staletí, a kterým jedině aristokratický rámec společnosti zabránil, aby kontaminovaly každého muže, ženu a dítě. Když se onen rámec zhroutil, pustila individualistická vláda buržoazie, aktivovaná uvolněním mocných energií skrze technologie, z řetězu všechna monstra podvědomí. A tak získalo mnoho našich mánií, stejně jako raný středověk – dědic úpadku keltských a římských impérií – své sukuby a inkuby, své demony a čarodějnice. Člověk musí čelit nejen osobnímu, ale i kolektivnímu nevědomí své rasy, své kultury. Narodit se v Beranu znamená mít za sebou průchod onou zrádnou a temnou říší vzpomínek druhu, říší, kterou okultista nazývá „astrálním světem“ nebo „nižším astrálním světlem“. Znovuzrození v Beranu znamená, pro zralou osobnost, že se setkala se „Strážcem prahu“, jehož hrůzy jsou plasticky vylíčeny ve slavném románu Bulwera Lyttona *Zanoni* – a že z tohoto setkání vyšla vítězně. V pozitivním smyslu znamená každé zrození asimilaci matčiny krve. Budoucnost se vždy živí podstatou minulosti. Touto minulostí, věčnou matkou, je Marie: což etymologicky znamená „moře“, z nějž musí pocházet každý život, ať už pro zrod nebo přerod.

V podstatě veškerý život - i když zdánlivě nový - pochází z moře. A „moře“, to jsou Ryby, jimž vládne Neptun. Jeho trojzubec má tři hroty; i zodiakální hieroglyf Ryb má tři linie. To je důvod, proč symbolika žalmů mluví o třech „Mariích“: Marii, Matce: Marii, nositelce lásky: a Marii, služebnici – zrození, přerod, a každodenní život v zasvěcené činnosti. V Rybách musí jedinec projít Věčným Ženstvím. Je to věčná Kukla, která sama je ničím, nese však v sobě všechny předpoklady pro obnovu. Je to říše metamorfózy a duševního pozlátka; svět úžasu a věčné mlhy; otevřenost Bohu a mediální vnímavost vůči příznakům rozkládající se minulosti; mučedníková oběť a ohavná Inkvizice, živící pod maskou náboženské práce sadistické frustrace.

Ryby nemožno pokládat jen za znamení sociální či mystické otevřenosti, s podtónem pasivity. V jejich mořských hlubinách zuří bouře. Oddělování se děje mečem. Fanatismus je nemilosrdný a cesta mnicha do pouště, kde může, osamocen, nejlépe čelit celé své minulosti a všem vzpomínkám lidské rasy, je zkouškou odvahy a nezlomné síly. Z tohoto důvodu tolik generálů a hrdinů ve své povaze nese zodiakální signaturu Ryb. Vědí, jak klidně stát, a jak rozvinout své energie; jak být bezohlední, vůči sobě i jiným. Ryby jsou vzedmutá hlubina; a nic není ničivější než přívalová vlna nebo v moři se zrodící hurikán.

V Rybách je vždy cosi konečného, a přesto čekajícího. I mírnost má podtóny tajemství. Přechody se skrývají v každém koutku jejich bytí. Bývá z nich cítit osobní odstup a nedotknutelná vznešenost, jakoby zásadní otázky byly příliš velké nebo příliš pevně dané, než aby se mohly týkat pouhé osobnosti. Jsou jakoby zajatý věčným neklidem, na jehož pozadí se vše dané jeví jako dočasné nebo zbytečné. A pokud v člověku převládne tato nálada, určitá fatální introverze poznenáhlu zbavuje vědomí živoucích obsahů. Lidé se vracejí do duchovitého světa nevědomí – trochu jako římsští stoikové, hledící s vznešeným odstupem na rozpad světa okolo, trochu jako snílci, převádějící všechny vzpomínky do fantazií, anebo, to když se duševních fantazií bojí, stavějící přísné intelektuální systémy a nepoužitelné algebry, aby orámovali svou prázdnotu elegantními arabeskami.

Ve svém nejvyšším a nejduchovnějším aspektu se Ryby projevují jako čistý soucit. Vidíme tu velkého Člověka, jehož bytost je tak naplněna, že přetéká, protože absorbovala celost zkušenosti lidského druhu. V jeho plnosti se společnost zrcadlí a nabývá nejplnějšího významu. A jelikož už nemůže jít dál, ledaže by vystoupil do transcendentní a formu nemající *Nirvány*, stojí před velkou volbou: blaženost v osamění – nebo soucit. To první je cílem „spirituálního sobectví“, a je vyhledáváno pod velkým klamem, totiž že existuje individuální spasení. Žádný člověk nemůže vstoupit do Reality, která je živoucí a smysluplná, aniž by s sebou vzal minulost, z níž vzešel. Jedinec může být „spasen“ jedině tehdy, až celé lidstvo dojde naplnění. Izolacionismus je jediný hřích, který život neodpouští, protože ten, kdo pro svůj prospěch zapomíná na příčky žebříku, které mu pomohly na vrchol, zanechává na životě stopu, kterou nic a nikdo nesmaže, leda on sám.

Soucit je absolutním Zákonem vesmíru, v němž je řád a harmonie. Soucit je srdcem reality, neboť realita je založena na prožitku *organické celistvosti* a ten, kdo všechny věci prožívá jako organické celky, nemůže sám sebe nevidět jako část určitého Celku Většího, i kdyby sebevíc sám svou bytostí dosáhl integrální celosti. V Rybách se tedy „Posel z Bílého Města“ setkává s lidmi, které mu osud uložil učit a oplodnit Radostnými Vlnami Nového Života. Kdyby v ohromení ucukl před obrazem rozkladu a materialismu, který předkládá rozpadající se civilizace, znamenalo by to, že nenaplnil svůj pravý osud.

Břemenem Ryb je to, že nemohou ucuknout před ničím, ať je to sebenižší a sebezahnější, neboť jim v tom brání jejich vlastní čistota a výjimečnost; že musejí sestupovat do údolí, s náručí a duší plnou významu a slávy z vrcholků, „odkud přichází spása“. „Cedry libanonské“ se musejí ochotně nechat porazit, aby se postavily domy pro ty, co nemají střechu nad hlavou, aby vypluly lodi do zemí zaslíbených, aby se „Chrám Šalamounovy“ mohly skutečně stát příbytkem Boha mezi lidmi.

V Rybách je to, kde je možno vystavět „Bílé Město“, vzdálené a neuchopitelné; vystavět ho skutečně a smysluplně, mezi lidmi. To je konec cyklu, který ve svých živoucích hloubkách nese začátky Nového Života. Síla Dne a síla Noci opět dosáhly bodu rovnováhy. To, co je „iniciováno“, už není, jako na prahu Vah, jedinec: nyní je to Lidstvo, jako organický celek. A toto je poslední požehnání končícího cyklu, věčný příslib veškerého cyklického naplnění: že neustálý dualismus věčně se měnícího života může být integrován v organické celky nekonečně obsáhlejší, tvůrčím působením Osobností stále soucitnějších a hlouběji integrovaných; že Den a Noc je možno si uvědomit jako dva komplementární póly života a vědomí, v okamžicích lidského vnímání tak jasných a tak bohatých univerzálními obsahy, že zůstanou jako světla majáků pro vedení a radost ještě širším dosahům života. Je to příslib věčného přerodu, který nenechává nic nesplněného a nikoho nevyjímá; příslib věčné a nekonečné Přítomnosti Boží v člověku, který cele vítá totální integraci všeho, co ho přivedlo k jeho současnému naplnění; a v němž se tudíž uskuteční syntéza minulého a budoucího, v plnosti a slávě okamžiků, které jsou „věčným Ted“.

zdroj: **DANE RUDHYAR: ASTROLOGICKÁ ZNAMENÍ – PULZ ŽIVOTA**
vydalo v roce 2002 nakladatelství **PŮDORYS**, Dejvická 30, 160 00 Praha 6
tel. /fax: +420 224 323 133,
pudorys@seznam.cz, <http://pudorys.firstnet.cz/>

VYTVORENO VE SPOLUPRÁCI S

ASTROLOGICKOU ŠKOLOU PRO STATEČNÉ
PAVLA TURNOVSKÝHO & MARTINY LUKÁŠKOVÉ
u příležitosti 20. výročí jejího založení v roce 1992

Pavel.Turnovsky@gmail.com - astrologMarLuk@seznam.cz

www.rezonance.cz - www.transformator.cz
www.astrologie.cz - www.astropsycholog.cz